

În al treilea rând, reclamantul susține că regulamentul a fost adoptat cu încălcarea dreptului său la apărare. Astfel cum afirmă reclamantul, Comisia nu a oferit o expunere a probelor, ci aceasta a furnizat doar afirmațiile cuprinse în declarația Comitetului pentru sancțiuni. În absența probelor, reclamantul nu a putut să se adreseze Comisiei cu privire la deficiențele acestor probe sau la interpretări greșite.

În al patrulea rând, acesta susține că regulamentul atacat, întrucât îngheață activele sale atât retroactiv, cât și, pentru o perioadă nedeterminată, pentru viitor, constituie o restricție nejustificată asupra dreptului său fundamental de proprietate.

Acțiune introdusă la 5 martie 2010 — Italia/Comisia

(Cauza T-117/10)

(2010/C 148/57)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Republica Italiană (reprezentanți: P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri, avvocato dello Stato)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile reclamantei

— Anularea Deciziei C(2009) 10350 final a Comisiei din 22 decembrie 2009 de reducere a contribuției financiare din partea Fondului european de dezvoltare regională (FEDER), acordate inițial în favoarea programului operațional POR Puglia, din cadrul obiectivului 1 (2000-2006), și

— obligarea Comisiei europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Republica Italiană contestă la Tribunal Decizia C(2009) 10350 final a Comisiei din 22 decembrie 2009 de reducere a contribuției financiare din partea Fondului european de dezvoltare

regională (FEDER), acordate inițial în favoarea programului operațional POR Puglia, din cadrul obiectivului 1 (2000-2006).

În susținerea acțiunii, Republica Italiană invocă următoarele argumente.

Primul motiv: încălcarea articolului 39 alineatul (2) litera (c) și a articolului 39 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1260/99 (¹), precum și a articolului 4 din Regulamentul nr. 438/2001 (²). În această privință, reclamanta susține că inspectorii comunitari au considerat că există deficiențe sistemice în cadrul controlului de prim nivel, rezultând dintr-o serie de abateri neidentificate prin controale, în ceea ce privește atribuirea și executarea contractelor de achiziții publice de lucrări. Deși decizia atacată nu a invalidat, concret, argumentele analitice opuse de către Regione, prin aceasta a fost aplicată o corecție forfetară în cuantum de 10 % în sensul articolului 39 din Regulamentul nr. 1260/99, ca și când controalele regionale de prim nivel nu ar fi fost conforme cu articolul 4 din Regulamentul nr. 438/2001. Astfel, Comisia a încălcat deopotrivă și principiul cooperării.

Al doilea motiv: încălcarea articolului 39 alineatul (2) litera (c) și a articolului 39 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1260/99, precum și a articolului 10 din Regulamentul nr. 438/2001. Reclamanta precizează în această privință că al doilea motiv este similar primului, însă privește controalele de nivel secund prevăzute la articolul 10 din Regulamentul nr. 438/2001, pe care auditul comunitar le-a reținut ca sistematic insuficiente din cauza unor abateri neidentificate deduse pe baza unor mostre, deși toate aceste abateri au fost contestate de Regione cu argumente de fapt și de drept care nu au fost înlăturate prin decizia atacată.

Al treilea motiv: lipsa motivării și o altă încălcare a articolului 39 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 1260/99. Decizia atacată ar fi afectată de o lipsă de motivare, întrucât, la constatarea existenței unor deficiențe sistemice care justifică o corecție forfetară de 10 %, decizia se bazează pe situația verificată de inspectorii în anii 2007 și 2008, neglijând complet progresele cantitative și calitative dovedite de Regione până la finele anului 2009, ca și argumentele și obiecțiile opuse motivelor specifice invocate de inspectorii. Decizia Comisiei potrivit căreia exista un pericol serios la adresa Fondului este prin urmare lipsită de motivație.

Al patrulea motiv: încălcarea articolului 12 din Regulamentul nr. 1260/99, a articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 438/2001 și a articolului 258 TFUE, precum și lipsa de competență a pârâtei. Potrivit reclamantei, Comisia ar fi acordat o importanță determinantă neîndeplinirii observațiilor relevante cu privire la preținsele încălcări ale regulilor privind cererile de ofertă, care nu sunt pertinente. Totuși, dintr-o interpretare corectă a articolelor 12 din Regulamentul nr. 1260/99 și 4 din Regulamentul nr. 438/2001, reiese că încălcările sistematice ale unor astfel de dispoziții nu pot determina în mod direct aplicarea unei corecții forfetare, ci trebuie să conducă la deschiderea unei proceduri privind încălcarea însoțită de o suspendare simultană a plăților, în sensul articolului 32 alineatul (3) litera (f) din Regulamentul nr. 1260/99, în ceea ce privește măsurile la care se raportează încălcarea.

- (¹) Regulamentul (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului din 21 iunie 1999 de stabilire a dispozițiilor generale privind fondurile structurale (JO L 161, p. 1).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 438/2001 al Comisiei din 2 martie 2001 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1260/1999 al Consiliului privind sistemele de gestionare și control pentru asistența acordată prin fondurile structurale (JO L 63, p. 21, Ediție specială, 14/vol. 1, p. 39).

Acțiune introdusă la 10 martie 2010 — USFSPEI și alții/Consiliul

(Cauza T-122/10)

(2010/C 148/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantii: Union syndicale fédérale des services publics européens et internationaux (USFSPEI) (Bruxelles, Belgia), Giuseppe Calo (Luxemburg, Luxemburg), Jean-Pierre Tytgat (Mamer, Luxemburg) (reprezentanți: J.-N. Louis, A. Coolen, B. Cambier, L. Renders, S. Pappas, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamanților

— Anularea Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1296/2009 al Consiliului din 23 decembrie 2009 de ajustare, începând cu

1 iulie 2009, a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți, stabilind însă că regulamentul continuă să își producă efectele până la adoptarea de către Consiliu a unui nou regulament, în conformitate cu propunerea Comisiei, cu efect de la 1 iulie 2009;

- obligarea Consiliului la plata către reclamantii Calo și Tytgat, precum și către ceilalți funcționari și agenți ai Uniunii Europene, a restanțelor din remunerații și pensii la care au dreptul începând cu 1 iulie 2009 majorate cu dobânzi de întârziere calculate, de la data scadenței restanțelor datorate, la rata stabilită de BCE pentru operațiunile principale de refinanțare majorată cu două puncte;
- obligarea Consiliului la plata către USF a unei sume simbolice de un euro pentru repararea prejudiciului moral suferit din cauza erorii administrative comise prin adoptarea regulamentului nelegal, nr. 1296/2009 din 23 decembrie 2009;
- obligarea Consiliului Uniunii Europene la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantii solicită anularea Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1296/2009 al Consiliului din 23 decembrie 2009 de ajustare, începând cu 1 iulie 2009, a remunerațiilor și pensiilor funcționarilor și ale celorlalți agenți ai Uniunii Europene, precum și a coeficienților corectori aferenți (¹).

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă nelegalitatea Regulamentului nr. 1296/2009, un abuz de procedură precum și încălcarea principiilor cooperării loiale și al coerenței care decurg din articolul 4 alineatul (3) TUE.

Reclamantii invocă de asemenea încălcarea articolelor 65 și 65a din statut, a articolelor 1 și 3 din anexa XI la statut precum și a principiului paralelismului, a principiului încrederii legitime și a principiului „patere legem quam ipse fecisti”.

În sfârșit, reclamantii invocă încălcarea obligației de motivare și a principiului proporționalității.

(¹) JO 2009 L 348, p. 10.